

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (druhého senátu)

6. října 2015 *

„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství engineering for a better world — Čistě potvrzující rozhodnutí — Konečná povaha potvrzeného rozhodnutí — Uplatnění i bez návrhu — Nepřípustnost“

Ve věci T-545/14,

GEA Group AG, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená J. Schneidersem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a průmyslové vzory) (OHIM),
původně zastoupenému A. Pohlmannem, dále S. Hannem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. června 2014 (věc R 303/2014-4), týkajícímu se přihlášky k zápisu slovního označení engineering for a better world jako ochranné známky Společenství,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Gervasoni (zpravodaj) a L. Madise, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 18. července 2014,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 26. září 2014,

s přihlédnutím k písemné otázce Tribunálu položené účastníkům řízení,

s přihlédnutím k vyjádřením účastníků řízení došlým kanceláři Tribunálu dne 1. června 2015,

vydává toto

* * Jednací jazyk: němčina.

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

K první přihlášce k zápisu

- 1 Dne 6. září 2011 podala žalobkyně, společnost GEA Group AG, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1) přihlášku k zápisu slovní ochranné známky engineering for a better world pro výrobky a služby spadající do tříd 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 2 Rozhodnutím ze dne 20. března 2012 zamítl průzkumový referent zápis přihlášené ochranné známky na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení č. 207/2009.
- 3 Dne 15. května 2012 podala žalobkyně odvolání u OHIM na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.
- 4 Rozhodnutím ze dne 21. března 2013 (dále jen „první rozhodnutí odvolacího senátu“) čtvrtý odvolací senát OHIM odvolání zamítl z důvodu, že přihlášená ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
- 5 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 2. září 2013 žalobkyně podala proti prvnímu rozhodnutí odvolacího senátu žalobu, která byla z důvodu opožděnosti odmítnuta usnesením ze dne 22. ledna 2015, GEA Group v. OHIM (engineering for a better world) (T-488/13, Sb. rozh., EU:T:2015:64).

K druhé přihlášce k zápisu

- 6 Dne 1. srpna 2013 podala žalobkyně u OHIM druhou přihlášku k zápisu, která byla v plném rozsahu totožná s první přihláškou k zápisu.
- 7 Rozhodnutím ze dne 20. prosince 2013 zamítl průzkumový referent zápis přihlášené ochranné známky na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení č. 207/2009.
- 8 Dne 23. ledna 2014 podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání.
- 9 Rozhodnutím ze dne 2. června 2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM odvolání zamítl. Odvolací senát „s překvapením“ konstatoval, že druhá přihláška k zápisu je totožná s první přihláškou, zejména co se týče seznamu totožných výrobků (bod 13 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát z tohoto důvodu a v zásadě v plném rozsahu odkázal na odůvodnění prvního rozhodnutí odvolacího senátu (bod 17 napadeného rozhodnutí) a zopakoval „rozhodující“ důvody uvedeného rozhodnutí (body 18 až 21 napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

11 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 12 Tribunál může podle článku 129 svého jednacího řádu kdykoli bez návrhu po vyslechnutí hlavních účastníků řízení rozhodnout usnesením s odůvodněním o tom, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení.
- 13 Tribunál v projednávané věci rozhodl, s ohledem na písemnosti obsažené ve spise a zejména odpověď účastníků řízení na otázku položenou Tribunálem týkající se přípustnosti projednávané žaloby, rozhodnout na základě tohoto článku usnesením s odůvodněním, aniž by pokračoval v řízení, a to i pokud jeden z účastníků řízení požadoval, aby bylo nařízeno jednání.
- 14 Podle ustálené judikatury jsou podmínky přípustnosti žalob nepominutelnými podmínkami řízení, jejichž splnění unijní soud musí případně zkoumat i bez návrhu [viz rozsudky ze dne 10. července 1990, *Automec v. Komise*, T-64/89, Sb. rozh., EU:T:1990:42, bod 41 a citovaná judikatura, a ze dne 8. února 2011, *Paroc v. OHIM (INSULATE FOR LIFE)*, T-157/08, Sb. rozh., EU:T:2011:33, bod 28 a citovaná judikatura].
- 15 Mimoto podle rovněž ustálené judikatury rozhodnutí, které pouze potvrzuje dřívější rozhodnutí, jež se stalo konečným, není aktem napadnutelným žalobou. Za účelem vyloučení toho, aby lhůta pro podání žaloby proti potvrzenému rozhodnutí nezačala běžet znovu, musí být žaloba směřující proti takovému potvrzujícímu rozhodnutí prohlášena za nepřipustnou (usnesení Soudního dvora ze dne 7. prosince 2004, *Internationaler Hilfsfonds v. Komise*, C-521/03 P, EU:C2004:778, bod 41; rozsudky Tribunálu ze dne 16. září 1998, *Waterleiding Maatschappij v. Komise*, T-188/95, EU:T:1998:217, bod 108, a *INSULATE FOR LIFE*, bod 14 výše, EU:T:2011:33, bod 29; v tomto smyslu viz také rozsudek ze dne 11. května 1989, *Maurissen a Union syndicale v. Účetní dvůr*, 193/87 a 194/87, EU:C:1989:185, bod 26).
- 16 Má se za to, že rozhodnutí pouze potvrzuje dřívější rozhodnutí, pokud neobsahuje žádnou novou skutečnost v porovnání s dřívějším aktem a pokud mu nepředcházela nová přezkoumání situace příjemce tohoto dřívějšího aktu (viz usnesení *Internationaler Hilfsfonds v. Komise*, bod 15 výše, EU:C:2004:778, bod 47 a citovaná judikatura; usnesení ze dne 4. května 1998, *BEUC v. Komise*, T-84/97, EU:T:1998:81, bod 52, a rozsudek *INSULATE FOR LIFE*, bod 14 výše, EU:T:2011:33, bod 30).
- 17 V této souvislosti je třeba uvést, že podle ustálené judikatury platí, že pokud akt představuje odpověď na žádost, v níž byly uvedeny nové a podstatné skutečnosti a jejímž prostřednictvím byla správa požádána o provedení opětovného přezkumu dřívějšího rozhodnutí, nemůže být tento akt považován za akt s čistě potvrzujícím charakterem v rozsahu, v němž rozhoduje o těchto skutečnostech, a ve vztahu k dřívějšímu rozhodnutí obsahuje novou skutečnost. Existence nových a podstatných skutečností totiž může odůvodnit podání žádosti o přezkoumání dřívějšího rozhodnutí, které se stalo konečným. Naopak, pokud žádost o přezkoumání není založena na nových a podstatných skutečnostech, musí být žaloba proti rozhodnutí, kterým se zamítá provedení požadovaného přezkumu prohlášena za nepřipustnou (viz usnesení ze dne 4. července 2014, *Uspaskich v. Parlament*, T-84/12, EU:T:2014:642, bod 40 a citovaná judikatura).
- 18 Zaprvé je třeba určit, zda a v jakém rozsahu představuje napadené rozhodnutí rozhodnutí, které pouze potvrzuje první rozhodnutí odvolacího senátu, což předpokládá identifikovat příslušné údaje sporů, ve kterých byla vydána uvedená rozhodnutí.

- 19 V této souvislosti je třeba konstatovat, že předmětem projednávaného sporu je stejně jako v případě předmětu sporu, ve kterém bylo vydáno první rozhodnutí odvolacího senátu, zápis slovního označení *engineering for a better world* jako ochranné známky Společenství pro výrobky a služby spadající do tříd 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 a 42 ve smyslu Niceské dohody. Mimoto byla v prvním rozhodnutí odvolacího senátu stejně jako v napadeném rozhodnutí přihláška k zápisu zamítnuta na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Je třeba dodat, že napadené rozhodnutí neobsahuje v analýze tohoto důvodu pro zamítnutí zápisu žádnou novou skutečnost a nepředcházela mu přezkum ochranné známky přihlášené žalobkyní.
- 20 Odvolací senát v bodě 14 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyně zopakovala tytéž argumenty, které již byly odmítnuty prvním rozhodnutím odvolacího senátu, a z tohoto důvodu odkázal v plném rozsahu na odůvodnění prvního rozhodnutí odvolacího senátu, přičemž zopakoval „rozhodující“ důvody uvedeného rozhodnutí (body 17 až 21 napadeného rozhodnutí).
- 21 Odvolací senát sice v bodě 15 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyně zápisy ochranných známek Společenství obsahujících slovní spojení „for a better world“ poprvé uplatnila v odvolání, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí. Nicméně i za předpokladu, že by tyto zápisy mohly být kvalifikovány jako nové skutečnosti, nikoliv proto, že nastaly po vydání prvního rozhodnutí odvolacího senátu, ale proto, že nebyly při přijímání tohoto rozhodnutí zohledněny, třebaže již existovaly (viz rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Španělsko v. Komise, T-481/11, Sb. rozh., EU:T:2014:945, bod 38 a citovaná judikatura), nemohou být, na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí žalobkyně v odpovědi na otázku položenou Tribunálem, kvalifikovány jako podstatné skutečnosti.
- 22 Podle ustálené judikatury je skutečnost podstatná, pokud je způsobilá podstatně změnit právní situaci, jak byla zohledněna autory dřívějšího aktu, tzn. zejména podstatným způsobem změnit podmínky, které vedly k přijetí dřívějšího aktu. Tak je tomu v případě skutečnosti vedoucí k pochybnostem o opodstatněnosti řešení přijatého v uvedeném aktu (viz rozsudek Španělsko v. Komise, bod 21 výše, EU:T:2014:945, bod 39 a citovaná judikatura).
- 23 I když byla judikatura týkající se rozhodovací praxe OHIM samotným Úřadem po vydání rozsudku ze dne 10. března 2011 Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (C-51/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:139, body 73 až 77) upřesněna, nemění to nic na tom, že se má podle ustálené judikatury za to, že posouzení existence důvodu pro zamítnutí zápisu nemůže být zpochybněno pouze na základě důvodu, že odvolací senát nenásledoval v konkrétní věci rozhodovací praxi OHIM [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 12. prosince 2013, Getty Images (US) v. OHIM, C-70/13 P, EU:C:2013:875, body 41 až 48; rozsudky ze dne 16. října 2014, Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE), T-459/13, EU:T:2014:892, body 35 až 39, a ze dne 12. prosince 2014, Wilo v. OHMI (Pioneering for You), T-601/13, EU:T:2014:1067, body 42 a 43]. Podle této judikatury musí být totiž průzkum přihlášky k zápisu proveden v každém konkrétním případě, neboť zápis označení jako ochranné známky závisí na specifických kritériích, která lze uplatnit v rámci skutkových okolností projednávané věci, přičemž na základě tohoto průzkumu je nutné ověřit, zda se na dotčené označení nevztahuje důvod pro zamítnutí stanovený nařízením č. 207/2009.
- 24 V projednávané věci se žalobkyně v podstatě omezila pouze na výčet starších zápisů ochranných známek obsahujících slovní spojení „for a better world“, kdežto odvolací senát v prvním rozhodnutí z konkrétní a úplné analýzy přihlášené ochranné známky, obsahující zejména, ale nikoliv výlučně slovní spojení „for a better world“, vyvodil, že zápis této ochranné známky naráží na absolutní důvod pro zamítnutí. Z toho vyplývá, že odvolací senát nebyl povinen přezkoumat přihlášku k zápisu s ohledem na rozhodovací praxi OHIM (v tomto smyslu viz rozsudek INSULATE FOR LIFE, bod 14 výše, EU:T:2011:33, bod 39).
- 25 Taková praxe by ostatně nevedla k takovému přezkumu. Odvolací senát pouze konstatoval, že uplatněné zápisy nejsou s přihlédnutím k existenci jeho prvního rozhodnutí, kterým již zápis přihlášené ochranné známky zamítl (bod 15 napadeného rozhodnutí), relevantní. Mimoto, i když by

odpověď poskytnutá v bodě 15 napadeného rozhodnutí mohla být kvalifikována jako věcná odpověď na tvrzení starších zápisů, z ustálené judikatury vyplývá, že odpověď ve věci samé nemůže charakterizovat přezkum předchozího rozhodnutí v případě neexistence povinnosti v tomto smyslu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 29. dubna 2004, SGL Carbon v. Komise, T-308/02, Recueil, EU:T:2004:119, bod 72 a citovaná judikatura).

- 26 Mimoto nelze z judikatury týkající se povinnosti přezkumu opatření závislých na přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, vyvodit existenci povinnosti odvolacího senátu v projednávané věci přezkoumat přihlášenou ochrannou známku a první rozhodnutí odvolacího senátu. Podle této judikatury musí být na jedné straně možné podat žádost o přezkum opatření závislého na trvání skutkových a právních okolností, které nastaly před jeho přijetím, s cílem ověřit, zda je jeho ponechání v platnosti opodstatněné, a na druhé straně vede nové zkoumání směřující k ověření, zda je dříve přijaté opatření nadále odůvodněné s ohledem na změnu právní a skutkové situace, která mezitím nastala, k přijetí aktu, který nemá vůči dřívějšímu aktu čistě potvrzující charakter, ale představuje napadnutelný akt, který může být předmětem žaloby (viz rozsudek Španělsko v. Komise, bod 21 výše, EU:T:2014:945, bod 40 a citovaná judikatura).
- 27 I když platí, že se důvody pro zamítnutí stanovené v článku 7 nařízení č. 207/2009 uplatní pouze, dokud jsou splněny podmínky stanovené tímto ustanovením, jak také v podstatě tvrdí OHIM v odpovědi na otázku položenou Tribunálem s odvoláním zejména na získání rozlišovací způsobilosti užíváním, z této judikatury vyplývá, že povinnost dotčeného přezkumu je závislá na změně relevantní právní nebo skutkové situace, k níž v projednávané věci nedošlo, neboť zápisy uplatňované žalobkyní u odvolacího senátu nenásledovaly po prvním rozhodnutí tohoto senátu (viz bod 21 výše). A dále je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že se jedná o přihlášku ochranné známky, která na rozdíl od žádosti o přístup k dokumentům (k důsledkům neexistence povinnosti odůvodnění těchto žádostí o přístup pro povinnost přezkumu orgány viz rozsudek ze dne 26. ledna 2010, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, C-362/08 P, Sb. rozh., EU:C:2010:40, body 56 a 57) musí být na základě použitelných ustanovení [článek 26 nařízení č. 207/2009 a zejména pravidlo 1 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění změn] odůvodněna a zdokumentována, může povinnost přezkumu vyplývat pouze z tvrzení dotyčného účastníka o změně dotčené právní nebo skutkové situace, kteroužto změnu však žalobkyně v projednávané věci neuplatnila (viz bod 21 výše). Mimoto, pokud by mělo být připuštěno, že povinnost přezkumu vzniká na základě jakékoliv žádosti v tomto smyslu, byla by tím zvýšena možnost zneužití řízení. Ustálená judikatura přitom nepřipouští zneužití řízení spočívající ve formulaci návrhu, jenž má umožnit napadnout odpověď poskytnutou v řízení o tomto návrhu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 18. dubna 2002, IPSO a USE/BCE, T-238/00, Recueil, EU:T:2002:102, bod 45 a citovaná judikatura).
- 28 Nakonec úvaha odvolacího senátu formulovaná v bodě 17 napadeného rozhodnutí, podle níž rozhodnutí průzkumového referenta týkající se druhé přihlášky k zápisu nepředstavuje pouhé potvrzení rozhodnutí průzkumového referenta, kterým bylo rozhodnuto o první přihlášce k zápisu, není relevantní v rámci této analýzy, která se týká toho, zda samotné napadené rozhodnutí má či nemá potvrzující povahu.
- 29 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí potvrzuje první rozhodnutí odvolacího senátu.
- 30 Zadruhé je třeba uvést, že napadené rozhodnutí potvrzuje rozhodnutí, které se stalo konečným.
- 31 První rozhodnutí odvolacího senátu se totiž k datu podání projednávané žaloby stalo konečným, protože proti němu nebyla ve lhůtě dvou měsíců stanovené čl. 65 odst. 5 nařízení č. 207/2009 podána žádná žaloba, jak vyplývá z usnesení engineering for a better world, bod 5 výše (EU:T:2015:64, body 23 a 24), které nebylo napadeno kasačním opravným prostředkem.

- 32 Tato konečná povaha prvního rozhodnutí odvolacího senátu není zpochybněna úvahou odvolacího senátu formulovanou v bodě 16 napadeného rozhodnutí, podle níž uvedené rozhodnutí není konečné. Takovou úvahu odvolacího senátu v napadeném rozhodnutí lze totiž vysvětlit na základě skutečnosti, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebylo o žalobě podané proti prvnímu rozhodnutí odvolacího senátu ve věci T-488/13 dosud rozhodnuto.
- 33 V této souvislosti je třeba dodat, že ani na základě skutečnosti, že žaloba ve věci T-488/13 byla prohlášena za opožděnou až po podání projednávané žaloby, nelze mít za to, že první rozhodnutí odvolacího senátu se k datu podání projednávané žaloby nestalo konečným. Pokud by podání opožděné žaloby proti rozhodnutí mělo za následek odklad nabytí jeho právní moci, byl by cíl sledovaný judikaturou týkající se nepřipustnosti žalob podaných proti potvrzujícím aktům, a sice zabránit podávání žalob, které mají za následek obnovení uplynulých lhůt pro podání opravných prostředků (viz usnesení ze dne 25. října 2001, Métropole télévision – M 6 v. Komise, T-354/00, Recueil, EU:T:2001:258, bod 34 a citovaná judikatura), zbaven svého účinku.
- 34 Z toho vyplývá, že jelikož projednávaná žaloba směřuje proti rozhodnutí potvrzujícímu rozhodnutí, které se stalo konečným, je nutné ji odmítnout jako nepřipustnou.

K nákladům řízení

- 35 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 36 Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá.**
- 2) Společnosti GEA Group AG se ukládá náhrada nákladů řízení.**

V Lucemburku dne 6. října 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
M. E. Martins Ribeiro